

ATD Vierde Wereld

25/02/2021

Armoedebestrijding : herleid tot een doekje voor het bloeden ?

Tijdens het VRT-journaal van 23 februari kondigde minister Lalieux aan dat de regering dit jaar en volgend jaar telkens 27 miljoen vrijmaakt ter ondersteuning van de Voedselbanken. Dit nieuws maakt mij intriest maar ook kwaad.

Het stemt me ronduit verdrietig als ik verneem dat voedselbanken de aanvragen niet meer kunnen bolwerken. Vorig jaar steeg hun bezoekersaantal met 17 %. Nooit heb ik zo vaak gehoord dat mensen honger hebben. Honger associeerde ik vroeger met oorlog of landen in het Zuiden. Mensen in armoede vertellen me al jaren dat ze hun honger moeten stillen met pakketten die ze krijgen bij een voedselbank. Dat het eten soms over tijd is of dat ze vaker pasta moeten eten dan hun lief is, nemen ze er noodgedwongen bij. Mensen die met een te klein budget moeten leven, zoeken creatieve oplossingen: ze schuimen de vuilnisbakken af. Het zorgt tenminste voor meer gevarieerde maaltijden.

Ik schaam me dat dit in mijn welvarend land gebeurt. Maar mijn schaamte verdwijnt in het niets als ik die van mensen die een voedselbank bezoeken ernaast plaats. De mensen die ik ken, vertellen me hoe diep ze zich schamen als ze voor het eerst hun voedselpakket afhalen. Een schaamte die onder hun vel kruipt en zich daar nestelt. Een gevoel dat hen blijft achtervolgen en dat ze niet meer van zich kunnen afschudden. Een gevoel dat soms ongewild aan de kinderen wordt doorgegeven.

Jaar na jaar, bij het verschijnen van het jaarboek armoede en sociale uitsluiting, herhalen wetenschappers dat de uitkeringen onder de armoedegrens liggen. Armoedeorganisaties voeren al jaren actie om ze boven deze grens te tillen. Ik besef heel goed dat het optrekken van deze inkomens geen eenvoudige operatie is en veel geld kost. Ook de minimumlonen moeten dan stijgen. De coronacrisis maakt pijnlijk duidelijk dat de groep mensen die het niet meer redden in onze maatschappij, groeit. Het is al lang vijf over twaalf. Structurele maatregelen dringen zich al jaren op. Ik ben dan ook kwaad dat de 54 miljoen niet gebruikt worden om inkomens van mensen te verhogen. Ik besef dat 54 miljoen hiervoor wellicht niet toereikend zijn maar Covid leert ons dat er voor bepaalde groepen gemakkelijk geld vrijgemaakt wordt. Als je "Covid-steunmaatregelen" googelt, krijg je een waslijst aan maatregelen voor ondernemingen. Maar het is zoeken om steunmaatregelen voor mensen aan de onderkant te vinden. Die lieten te lang op zich wachten en zijn bovendien ontoereikend. We kunnen toch niet aanvaarden dat mensen in de 21ste eeuw hun heil moeten zoeken bij een voedselbank. Dit is een pleister op een houten been. Ik verwacht dan ook van de federale regering dat ze daadwerkelijk inzet op armoedebestrijding. Ik hoop dat haar plan acties en voorstellen bevat die daadwerkelijk armoede aanpakken en terugdringen.

Marijke Decuypere, coördinator ATD Vierde Wereld Vlaanderen

PERSINFO

Contactpersoon: Marijke Decuypere, marijke.decuypere@atd-vierdewereld.be, 0493/734503

ATD Vierde Wereld is een internationale mensenrechtenbeweging die opkomt voor een samenleving zonder armoede en uitsluiting. ATD staat voor All Together for Dignity.

www.atd-vierdewereld.be

Samen voor waardigheid